

ærede Indenrigsminister og ikke til mig, som kun har gengivet, hvad Ministeren i den Henseende har sagt; men jeg tror da ogsaa nok, at den højtærede Minister vil være i Stand til at paavise Rigtigheden af sine Udtalelser.

Ordføreren (Alberti): Det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) tager fuldstændig fejl, naar han mener, at Spørgsmaalet her drejer sig om, hvorvidt man i den kommunale Bæftatning skulde have bestemte Regler eller ikke. Det, Spørgsmaalet drejer sig om, er alene, hvorvidt Fastsettelsen af disse bestemte Regler hører hjemme paa denne Lov eller ikke. Høre de hjemme paa denne Lov, vil det være naturligt at søge at komme overens om dem, men høre de ikke hjemme her, er det et Strids- og Vidtløftigheds-spørgsmaal — det sidste mener jeg, det ærede Medlems Tale ret godt beviste —, som det ærede Medlem har fastet ind her ved dette Lovforslags Behandling. Naar det ærede Medlem siger, at jeg er imod, at der er bestemte Regler, saa har han i Forvejen modtaget det, idet han af Rigsdagstibenden konstaterede, at jeg har stemt for, at der skulde være bestemte Regler. Hvad Beviserne angaa, er det førgeligt, at det stadig slaar Klit for det ærede Medlem. Dog har han nu fundet et ganske fortræffeligt Bevis, som jeg om lidt skal nævne. Jeg skal først sige, at naar det ærede Medlem stadig paaberaaber sig, at den afdøde Indenrigsminister havde „fremragende“ Beviser for begaaet Uretfærdighed, tvivler jeg paa, at disse Beviser virkelig vare saa „fremragende“ endda, thi da den afdøde Indenrigsministers Forslag om at tage Overligningsmyndigheden bort fra Amtsrædet mødte Modstand, vilde det dog have ligget meget nær for ham at komme frem med Beviserne, hvis de virkelig vare saa fremragende, men han kom ikke med dem. Et nyt Bevis har endelig det ærede Medlem fundet om, at han har Ret, nemlig det, at da vi ikke ønske at faa hans Forslag ind paa denne Lov, er det dermed godtgjort, at det burde ind paa denne Lov.

F. Bøjen: Med Hensyn til Forslagene om Stattevedtægter og deres Behandling her i Tinget har det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) jo selv nu oplyst Sammenhængen, saa det behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa. Men naar det ærede Medlem nu sidst udtalte, at jeg var i Uoverensstemmelse med mine Udtalelser ved 1ste Behandling med Hensyn til den Birtning, som en Indkomst- og Formuestat til Staten eventuelt vil faa over for den kom-

munale Bæftatning, forekommer det mig underligt, at det ærede Medlem har kunnet misforstaa dette i den Grad, han har gjort det. Jeg udtalte for lidt siden — hvad der jo er en simpel Kendsgerning, som ingen kan modsige eller betvivle —, at der ved Gennemførelsen af en Indkomst- og Formuestat til Staten konstateres ad lovlig Vej for hver enkelt Mand, hvad hans Indkomst og hans Formue er, og at det er indlysende, at der derved vil fremkomme et Materiale, hvorpaa man kan bygge sine mere eller mindre begrundede Klager lige over for den kommunale Bæftatning. Men jeg udtalte netop ved 1ste Behandling en Advarsel mod at komme ind paa den Betragtning, at vi herefter skulde indrette den kommunale Bæftatning efter samme Norm, som Indkomst- og Formuestatten til Staten, altsaa komme bort fra Formue- og Lejlighedskatten over til en Indkomststat. Det er der fuldstændig Uoverensstemmelse i, det ene udelukker aldeles ikke det andet. Til Slutning skal jeg kun bemærke, at det forekommer mig, at det ærede Medlem ved sine sidste Udtalelser kom lidt uden for, jeg vil ikke sige sømmelige, men rimelige Grænser for Diskussionen, naar han i Udtalelser her i Salen, der gaa ud paa at værges Kommunerne mod efter vor Mening uheldige Forandringer i den kommunale Bæftatning, fandt et Vidnesbyrd om, at der var noget muggent derved. En Paastand om, at Flertallet og dets Ordfører her i Salen af den Grund vilde værges Kommunerne mod denne Forandring, forekommer mig at ligge uden for rimelige Grænser for en Forhandling.

Bramsen: Jeg vil gøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at naar man i 5—6 Aar her i Tinget har anvendt et betydeligt Arbejde paa at opnaa den Indrømmelse fra Flertallets Side, at det er nødvendigt at have faste Vedtægter at ligne efter i Kommunerne, og naar det vedblivende møder den Modstand, som det møder og ogsaa har mødt her i Dag, kan man ikke værges sig imod den Tanke, at der i den Omstændighed, at der lignedes uden Vedtægter, antages at ligge en saadan Fordel for Kommunerne, at man ikke paa nogen som helst Maade vil opgibe den. Hvis der ikke er nogen som helst Grund til at opretholde en Form, som tillader Vilkaarlighed, hvis der ikke er nogen Anledning til at klage over, at der ikke er faste Stattevedtægter i de forskellige Kommuner, hvorfor vil man saa modsætte sig, at der bliver Ud-gang til Kontrol? Derpaa skylder det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds mig virkelig Svar. Det forekommer mig, at jo